

ת"פ 19685/08/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 19685-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה סתם (ריבוי עבירות) לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום ביום 2.8.2020 בשעה 01:30 לערך, הגיע הנאשם לבית הוריו והחל לצעוק ולקלל אותם, וזאת על רקע רצונו כי אביו ישלם עבורו חוב כספי. במעמד זה שבר הנאשם מראה, עקר מכשיר טלוויזיה מהקיר והשליכו על הרצפה וכן תלש חוטי חשמל משקע בקיר. הנאשם יצא מבית המתלוננים וכעבור דקות ספורות דפק בחוזקה על דלת הבית, נכנס פנימה ותקף את אביו באגרופים בחזהו ובפניו, השליך את הכיפה של אביו על הרצפה ומשך בשערותיו. משביקשה אמו של הנאשם שיחדול ממעשיו, תקף אותה הנאשם, משך בשערותיה והדף את ראשה כך שפגע בקיר. בהמשך דחף הנאשם גם את אחותו. המתלוננים התקשרו למוקד המשטרה, ושוטרים שהגיעו לבית המתלוננים עצרו את הנאשם והובילו אותו לתחנת המשטרה, אז איים הנאשם על אחד השוטרים באומרו "הפנים שלך מוכרות לי, יא בן זונה, אני אמצא אותך, סימנתי אותך בן שרמוטה".

3. לצורך שלמות התמונה אציין כי הודאת הנאשם באה על רקע הסדר טיעון, לפיו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והמאשימה הגבילה עצמה לעתור לכל היותר לעונש בן 11 חודשי מאסר בפועל, תוך שההגנה מצידה תוכל לטעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ההגנה העידה מספר עדים לעונש. מר אביה אוחיון, רב קהילה באזור מגוריו של הנאשם, סיפר על היכרותו

עם הנאשם ועל התרשמותו ממנו כאדם חיובי ותורם לקהילה. מר א"ע, אשר עבד עם הנאשם מספר שנים העיד כי מדובר באדם מקצועי וביקש להעניק לו הזדמנות נוספת.

5. המתלוננות - אמו ואחותו של הנאשם תיארו את אופיו של הנאשם ואת מצבו הכלכלי הקשה, אשר עמד בבסיס המעשים. האם טענה שאינה חוששת ממנו וכי מדובר באירוע ראשון של אלימות וכי הנאשם התנצל על שאירע.

6. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בריבוי עבירות של תקיפת בני משפחה, פגיעה ברכושם ואף איום על שוטר שנקרא לטפל באירוע. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלמות התא המשפחתי והזכות לביטחון ושלווה. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים ועתרה לעונש מאסר בפועל בן 11 חודשים, מאסר על תנאי מרתיע והתחייבות להימנע מעבירה.

7. ב"כ הנאשם טען כי ברקע לביצוע העבירות עומד משבר שפקד את הנאשם כתוצאה ממצב כלכלי קשה אליו נקלע בתקופה זו בה התקשה להתפרנס בשל משבר הקורונה. נטען כי הנאשם מביע צער וחרטה על מעשיו. ביחד למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד עונש מאסר בפועל, וכי במקרה זה יש להסתפק בתקופת המעצר בה נתון הנאשם - כשלושה חודשים - לצד מאסר על תנאי מרתיע.

8. הנאשם בדברו האחרון סיפר כי פתח עסק בזכות עזרת הוריו וכי נפגע כלכלית כתוצאה ממשבר הקורונה. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין כי הבין את השלכות מעשיו וכי עבר שינוי משמעותי בחייו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

9. הצדדים לא טענו דבר בעניין מספר המתחמים שיש לקבוע ונדמה כי רואים הם בכל העבירות אירוע אחד. עמדה זו מקובלת עלי. מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת קשר הדוק וברור בין העבירות ועל כן בכוונתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר בריבוי עבירות.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופם, כבודם וביטחונם של המתלוננים, לצד פגיעה בקניינם ורכושם. במקרה זה מדובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים, לאור עצמת האלימות שהופעלה והפגיעה הקשה ברכוש המתלוננים, כעולה מעיון בתמונות. בענייננו קיים ערך נוסף שנפגע והוא פגיעה בשלטון החוק וביכולתו של השוטר לבצע את תפקידו (ובהקשר זה ראו: ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' רמי מוסא (20.9.2010); עפ"ג 4794-12-15 מדינת ישראל נ' זבידאט (10.1.2016)).

11. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** מהנסיבות המתוארות בכתב האישום דומה שאין מדובר באירועים שתוכננו מראש ואולם אין בכך כדי להפחית מחומרתם. למתלוננים אומנם לא נגרמו חבלות, אך אין להמעיט מהנזק

שנגרם לבית המתלוננים ומהעובדה שהנאשם לא חדל ממעשיו, גם לא לאחר שיצא מהבית לכמה דקות ושב ותקף אותם. גם לאחר שנעצר והובהל לתחנת המשטרה המשיך הנאשם לנהוג באגרסיביות כשאיים על אחד השוטרים.

12. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב של ענישה, הנע בין מאסרים מותנים ועד עונשי מאסר שאינם קצרים, והכל כמובן תלוי בנסיבות המקרה והנאשם. אביא להלן מספר דוגמאות: ת"פ 55282-01-20 **מדינת ישראל נ' אמין אבו נאג'י** (2.4.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם, איומים ותקיפה הגורמת חבלה. הנאשם תקף את אחותו, סטר בפניה וזרק לעברה חפצים, איים על אמו והכה את אחיו במוט ברזל, ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 38856-03-15 **מדינת ישראל נ' גיא עדן** (6.4.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים. הנאשם איים על אחותו כשהוא אוחז בסכין, ולאחר מכן היכה בידה ונידון למאסר על תנאי, התחייבות וצו מבחן; רע"פ 3420/11 **חגא יחיא נ' מדינת ישראל** (11.5.2011), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפה סתם כלפי אחותו, בכך שתקף אותה, היכה אותה, הניח שמיכה על ראשה וריסס עליה מבקבוק של קוטל חרקים, ובמקרה אחר אחז בשערותיה והיכה באמצעות ידיו בראשה. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי, כך שנקבע כי ירצה 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו, ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; רע"פ 4781/06 **עמרני נ' מדינת ישראל** (11.6.2006), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בתקיפת אביו הקשיש בכך שירק ואיים עליו. עוד הורשע הנאשם בהעלבתם וגידופם של שוטרי התחנה אליה הגיע. הנאשם נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסרים מותנים; עפ"ג 56845-03-16 **פלוי נ' מדינת ישראל** (30.5.2016), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש שבוצעו כלפי אמו ובן זוגה, והוא נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה במצטבר ועונשים נלווים. ערכאת הערעור קבעה כי חלקו של המאסר המותנה ירוצה בחופף; ת"פ 7344-08-15 **מדינת ישראל נ' שלמה פרטוש** (17.7.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של איומים, תקיפה סתם, כליאת שווא וחבלה במזיד ברכב. במספר הזדמנויות נהג הנאשם באלימות כלפי אחותו הקטינה, איים עליה, וכן על אמו ובן זוגה, וניקב את צמיג הרכב של בן הזוג. בית המשפט סטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם מאסרים מותנים, צו של"צ וצו מבחן; עפ"ג 22260-12-14 **בדראן נ' מדינת ישראל** (19.2.2015), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל מספר עבירות של תקיפה סתם (בן זוג). במקרה זה, בשלוש הזדמנויות שונות, תקף המערער את אשתו, בסטירות ומכות. עברו היה נקי; עפ"ג 2988-12-10 **קלימן נ' מדינת ישראל** (4.5.2011), בו נדחה ערעורו של הנאשם על חומרת העונש בגין הרשעתו בעבירות של תקיפת סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את אמו בכך שמשך בשערותיה, והשליכה על הספה. באירוע אחר בעט בה ברגלה וגרם לה לסימן כחול. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, וכאמור, ערעורו נדחה; רע"פ 977/16 **דיין נ' מדינת ישראל** (10.2.2016), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה תקף את זוגתו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהיכה אותה בפניה, משך בשערה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה והיכה אותה.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו, המהוות אירוע אחד, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

14. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים בדבר סיכויי שיקומו.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלוננים, וביטאה קבלת אחריות וחרטה. עוד הבאתי בחשבון את עמדת המתלוננות שהעידו בפני ואת רצון לסייע לנאשם לחזור למוטב. הבאתי עוד בחשבון את תקופת המעצר בה נתון הנאשם שתנאיה קשים ממאסר. בנוסף הבאתי בחשבון את משבר הקורונה והשלכתו על הקושי לשאת עונש מאסר. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד יחסית לגילו (כבן 32), הכולל הרשעות בעבירות סמים ורכוש, וכי הוא אף ריצה בעברו מאסרים מאחורי סורג ובריח. עם זאת, הבאתי בחשבון בעניין זה כי מדובר בעבירה ראשונה שעניינה אלימות בתא המשפחתי.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 2.8.20.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת אלימות פיזית כלפי גוף האדם.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.